

Pápežova audiencia o roku milosrdenstva (2. marca 2016)

Pri dnešnej generálnej audiencii sa Svätý Otec František opäť venoval téme milosrdenstva. Tentoraz dal osobitný dôraz na požiadavku nápravy závažných hriešnych postojov. Boh vo svojom milosrdnom postoji hriešneho človeka napomína a otcovsky karhá, aby ho priviedol k obráteniu. Hriešnik, ktorý odmietol Boha, znáša ako následok utrpenie, ktoré ho má

primäť k uvažovaniu, aby sa obrátil a prijal odpustenie.

22.04.2016

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Hovoriac o Božom milosrdenstve sme viackrát poukázali na postavu otca rodiny, ktorý miluje svoje deti, pomáha im, stará sa o ne a odpúšťa im. A ako otec ich vychováva a napráva, keď sa pomýlia, podporujúc tak ich rast v dobre.

Takto je predstavený Boh v prvej kapitole proroka Izaiáša, kde sa Pán obracia na Izrael ako milujúci, no zároveň aj pozorný a prísny otec, pričom ho obviňuje z nevery a skazenosti, aby ho znovu priviedol na cestu spravodlivosti. Takto sa začína náš text: *«Čujte, nebesá, počúvaj, zem, lebo Pán hovorí: „Synov*

som vychoval a vyvýchšil, oni sa mi však spreneverili. Vôl si pozná gazdu a osol jasle svojho pána; Izrael nepozná, môj ľud nepochopí» (Iz 1,2-3).

Boh prostredníctvom proroka hovorí s trpkosťou sklamaného otca:

vychoval svoje deti a oni sa teraz proti nemu vzbúrili. Dokonca aj zvieratá sú verné svojmu pánovi a rozoznajú ruku, ktorá ich kŕmi; avšak ľud viac Boha nepozná, zdráha sa pochopiť. Aj keď zranený, Boh dáva prehovoriť láske a nalieha na svedomie týchto skazených detí, aby sa spamätali a znovu boli prístupné láske. Toto je to, čo robí Boh!

Prichádza nám v ústrety, aby sme sa ním nechali milovať, naším Bohom.

Vzťah medzi otcom a dieťaťom, na ktorý sa často odvolávajú proroci, aby vyjadrili vzťah zmluvy medzi Bohom a jeho ľudom, sa neprirodzene narušil. Výchovné poslanie rodičov má za cieľ viesť ich

k rastu v slobode, urobiť ich
zodpovednými, schopnými konať
dobré skutky pre seba i pre iných.
Naopak v dôsledku hriechu sa
sloboda stáva nárokom na
autonómiu, nárokom na pýchu a
pýcha vedie k opozícii a k ilúzii
sebestačnosti.

Hľa ako Boh napomína svoj ľud:
,Pomýlili ste si cestu'. S láskou i
trpkosťou hovorí: ',môj' ľud. Boh nás
nikdy nezapiera; sme jeho ľuďom. Aj
ten najhorší spomedzi mužov, aj tá
najhoršia spomedzi žien, aj tí
najhorší z národov, sú jeho deťmi.
Toto je Boh: nikdy, vonkoncom nikdy
nás nezapiera! Vždy hovorí: ',Dieťa,
príd!' Toto je láska nášho Otca; toto je
milosrdenstvo Boha. Mať takéhoto
otca nám dáva nádej, dodáva nám to
dôveru. Táto prináležitosť by sa mala
žiť v dôvere a v poslušnosti, s
vedomím, že všetko je dar
vychádzajúci z Otcovej lásky. A

naopak, hľa aká márnosť, pochabosť
a modlárstvo.

Preto sa teraz prorok obracia priamo
na tento ľud prísnymi slovami, aby
mu pomohol chápať vážnosť jeho
viny:

*«Beda hriešnemu národu,[...] synom
skazeným. Opustili Pána, zhrdli
Svätým Izraela, odcudzili sa.»* (v. 4)

Následkom hriechu je stav utrpenia,
ktorého dôsledky znáša aj krajina,
zničená a zmenená ako púšť, až do
tej miery, že Sion – teda Jeruzalem –
sa stáva neobývatelným. Tam, kde je
odmietanie Boha, jeho otcovstva, nie
je viac možný život, existencia stráca
svoje korene, všetko sa zdá byť
zvrátené a zničené. Jednako, aj táto
bolestivá chvíľa má v sebe vyhliadku
na spásu. Skúška je daná preto, aby
ľud mohol zakúsiť trpkosť toho, kto
opúšťa Boha, a tak zaujal postoj k
zdrvivúcej prázdnote rozhodnutia sa
pre smrť. Utrpenie, ako nevyhnutný

dôsledok sebazničujúceho rozhodnutia, musí prinútiť hriešnika k uvažovaniu, aby sa otvoril pre konverziu a odpustenie.

Toto je cesta Božieho milosrdenstva:

Boh s nami nezaobchádza podľa našich hriechov(porov. Ž 103,10).

Trest sa stáva nástrojom na vyprovokovanie k uvažovaniu.

Chápeme tak, že Boh odpúšťa svojmu ľudu, zmilúva sa a neničí všetko, ale necháva vždy otvorené dvere nádeji.

Spása v sebe zahrňa rozhodnutie počúvať a nechať sa obrátiť, avšak zostáva vždy nezištným darom. Pán teda vo svojom milosrdenstve ukazuje cestu, ktorá nie je cestou rituálnych obiet, ale skôr cestou spravodlivosti. Kult je kritizovaný nie preto, že je sám o sebe neužitočný, ale preto, že namiesto toho, aby vyjadroval obrátenie, predstiera, že ho nahrádza; a stáva sa tak hľadaním vlastnej spravodlivosti, vytvárajúc klamlivé presvedčenie, že to, čo nás

zachraňuje sú obety, a nie Božie milosrdenstvo, ktoré odpúšťa hriech.

Aby sme tomu dobre rozumeli – keď je niekto chorý, ide k lekárovi; keď sa niekto cíti byť hriešnikom, ide za Pánom. Avšak ak namiesto toho, aby šiel za lekárom, ide za čarodejníkom, neuzdraví sa. Mnohokrát nejdeme za Pánom ale dávame prednosť nesprávnym cestám, hľadajúc mimo neho akési ospravedlnenie, spravodlivosť, pokoj. Boh, hovorí prorok Izaiáš, nemá záľubu v krvi býkov a baránkov (v. 11), zvlášť ak je obeta vykonaná rukami pošpinenými krvou bratov (v. 15). Nuž, mám na mysli niektorých dobrodincov Cirkvi, ktorí prichádzajú s darom hovoriac: ‚Prijmite túto obeť pre Cirkev‘ – a ide o ovocie krvi mnohých ľudí vykorisťovaných, trýznených, zotročovaných zle platenou prácou!

Týmto ľuďom poviem: ‚Prosím, vezmi si späť tvoj šek, spál ho‘. Boží ľud,

teda Cirkev, nepotrebuje špinavé peniaze, potrebuje srdcia otvorené pre milosrdenstvo Boha. Je potrebné priblížiť sa k Pánovi s očistenými rukami, vyhýbajúc sa zlu a konajúc dobro a spravodlivosť. Ako nádherne to uzatvára prorok: *«Prestaňte robiť zlo! Učte sa robiť dobro, domáhajte sa práva, pomôžte utláčanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu!»* (v. 16-17).

Pomyslite na mnohých utečencov, ktorí sa vylodujú v Európe a nevedia kam ísť. A tak, hovorí Pán, hriechy, aj keby boli ako šarlát, zbelejú sťa sneh a budú svetlé ako vlna, a ľud bude môcť požívať dobrá zeme a nažívať v pokoji (v. 19).

A toto je zázrak Božieho odpustenia; odpustenia, ktoré Boh ako Otec chce darovať svojmu ľudu. Milosrdenstvo Boha je ponukou pre všetkých, a tieto slová proroka platia aj dnes pre nás

všetkých, povolaných žiť ako Božie
deti. Ďakujem.

(Preklad: Slovenská redakcia VR) -zk,
jb-

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezova-
audiencia-o-roku-milosrdenstva-2-
marca-2016/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezova-audiencia-o-roku-milosrdenstva-2-marca-2016/) (13.08.2025)